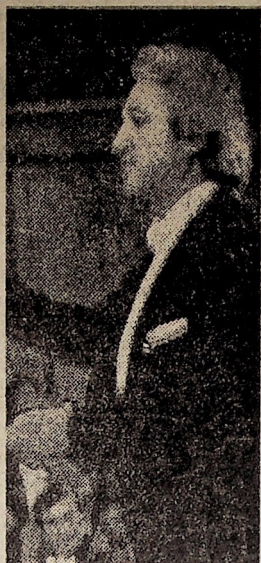

„ТЕЗИ ЧУДЕСНИ

ПРАЗНИЦИ НА МУЗИКАТА ...“

З. а. Иосиф Конта и н. а. Ион Войку
пред „Дунавска правда“

Преди следобедната репетиция на оркестъра се обрнав към ИОСИФ КОНТА с традиционния въпрос за впечатленията му от фестивала.

— Не за първи път гостувам във вашия прекрасен град. Следя фестивала от първите му стъпки и съм радостен, че се утвърди сред най-авторитетните форуми на музиката в Европа. В потвърждение на това бих посочил на първо място отлична подготовката на програмата, добрата организация, присъствието на пет големи чудесни оркестъра, и разбира се, не на последно място прехвърлената зала и публиката на Русе, която цени музиката и има добър вкус. В тази юбилейна годи на бих искал да поздравя спешно основателите на фестивала, сред които са диригентът Илия Темков и по-славикият на НРБ в Букурещ Петър Данаилов. Шастлив съм, че в досегашната 20-годишна история на „Мартен-

ските музикални дни“ нашите оркестри, диригенти и солисти и нашата музика заемат достойно място. Защото ние сме най-близки съсели и духовни приятели. Хубаво е, че вековната ни дружба памира презраз и в тези чудесни празници на Еутерпа.

— В програмата на първия концерт включихте „Фантастични сцени“ от Ив. Маринов. Какво е отношението Ви към българската симфонична музика?

— Пиесата на Маринов е твърде интересно написана. Познавам редица произведения на вашите класици: Владигеров, Пипков, Вец, Стоянов, творби от К. Илиев, Райчев, на някои от по-младите. Харесва ми тази музика. Не случайно я включвам в програмите си не само когато дирижирам тук и в Букурещ, но и в чужбина.

— Вашите творчески планове?

— През годината ще гостувам в ГДР, ЧССР, Франция и Италия (където ще гостувам на няколко музикални фестивала и ще ръководя курсове за млади диригенти).

Солистът и директорът на Букурещката филхармония н. а. ИОН ВОЙКУ, пиулар със световна известност, е отдавнашен любилец и на русенската публика.

— Когато дойда в България и по-точно в Русе, се чувствувам отлично, като сред най-добри приятели. Вещко ми е тази познато и близко тук — и концертната зала, и музикантите, и хората. Сърдечността на българите, тяхната любов към изкуството винаги ще ме карат да се връщам отново в България, в чудесния Русе.

— Маестро Войку, какво бихте казали за българската пиуларна школа?

— Отдавна ценя и обичам българската музикална култура, нейните композитори, диригенти, изпълнители. Като пиулар познавам добре вашите големи солисти, сред

които на първо място бих отбелязал името на изключително талантливия Минчо Минчев от Габрово. Дароване, което рядко можеш да срещнеш и в страни с големи музикално-изпълнителски традиции.

— Вече десет сезона Ви ръководите камерния оркестър на филхармонията „Джордже Енеску“. Бихте ли споделили нещо за работата си с него?

— Камерната музика ми носи голямо творческо удовлетворение. Това е друга специфика, друга атмосфера, която са твърде различни от работата с големия оркестър. С този изключително привлекателен за мен състав сега подготвям програма, с която ще гостуваме в Гърция, Швейцария, Франция и Италия...

—... А може би и на някои от следващите „Мартенски музикални дни“?

— С удоволствие, ако бъдем поканени.

Разговора води
Огнян СТАМБОЛИЕВ